

SỐ 515

KINH NHƯ LAI THỊ GIÁO THẮNG QUÂN VƯƠNG

Hán dịch: Đời Đường, Tam tạng Pháp sư Huyền Trang.

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Bạc-già-phạm ở tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Thất-la-phiệt, cùng với vô lượng các bậc Đại Bí-sô, các chúng trời, người... hội đủ.

Bấy giờ, người chủ nước Kiền-tát-la là đại vương Thắng Quân, thành tựu ngôi vị và uy đức tôn quý, vì muốn chiêm ngưỡng và thưa hỏi Đức Phật, nên xa giá trang nghiêm đến nơi ở của Như Lai. Khi đến nơi, vua xuống xe đi bộ vào khu vườn, nơi Phật ngụ. Từ xa nhà vua trông thấy Đức Thế Tôn đang ngồi bên cội cây, dáng ngay ngắn, trang nghiêm, các căn thanh tịnh, tâm ý an nhiên, đã có thể khéo đạt được sự thuận hợp tối thượng vắng lặng, trọn vẹn, đã có thể khéo đạt tới chỗ điều thuận bậc nhất lặng ngừng giải thoát, lại khéo có thể âm thầm hộ trì, thấu giữ các căn, là rồng đã trưởng thành, là ngư vương đã trưởng thành, là ngựa quý đã trưởng thành, thanh tịnh không vẫn đục, như ao suối trong lành, oai đức rực rỡ, ánh sáng tỏa chiếu, như núi vàng lớn, có đủ ba mươi hai tướng của bậc đại trượng phu, trang nghiêm viên mãn, cùng với tám mươi vẻ đẹp luôn hiện bày nơi thân tướng.

Bấy giờ, vua Thắng Quân từ xa trông thấy Phật rồi, lòng mừng khắp khởi, không sao dẫn được, liền cởi bỏ những nghi trượng tiêu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

biểu của bậc vua giòng Sát-đế-lợi đã thọ pháp Quán đảnh. Năm thứ mà đại vương thường mang theo mình gồm:

1. Mũ báu đội trên đầu.
2. Kiếm quý cầm nơi tay.
3. Lọng gồm các thứ báu.
4. Chiếc quạt bằng ngọc Mạt-ni.
5. Đôi giày do những thứ báu dệt nên.

Vua bỏ những thứ ấy lại đi tới chỗ của Như Lai. Đến nơi, cúi lạy xuống chân Thế Tôn, nhiễu quanh theo phía bên phải Phật ba vòng, lui ra ngồi sang một bên.

Vua an tọa xong, liền bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn đại Bi! Xin Như Lai thương xót chỉ dạy trao truyền! Xin Thiện Thệ thương xót chỉ dạy, dẫn dắt khiến con trong cõi sinh tử đạt được ý nghĩa lớn, lợi ích, an lạc.

Đức Thế Tôn nói với nhà vua:

–Lành thay, lành thay! Nay đại vương! Nay ông có thể thưa hỏi Như Lai về ý nghĩa lớn như thế.

Này đại vương! Ông nay là chủ của một nước lớn, nên dùng chánh pháp, chớ dùng tà pháp, nên làm theo chánh pháp, không nên làm theo phi pháp. Vì sao? Đại vương nên biết! Nếu có quốc vương hoặc các vị vua khác, bỏ chánh pháp, dùng tà pháp để cai trị một nước, người đó hiện tại bị các vị Thánh hiền chê trách, sau dẫn tới những lo âu, hối hận, khi thân hoại mạng chung sẽ bị đọa vào các đường dữ, sinh trong địa ngục chịu bao thứ khổ não dữ dội. Lại nếu có vị quốc vương hay các vua khác, lìa bỏ tà pháp, dùng chánh pháp để cai trị một nước, những vị ấy hiện tại được các Thánh hiền ngợi khen, sau này không có điều lo lắng hối hận, khi thân hoại mạng chung sẽ được sinh lên các cõi thiện, sinh trong các cõi trời, thọ nhận những thứ vui vẻ, tốt đẹp.

Này đại vương! Ví như cha mẹ thương các con, tâm thường muốn con mình xa lìa khổ đau, đạt được vui sướng. Nhà vua cũng nên như thế, đối với đô thị, huyện, ấp trong nước với những chúng sinh hiện có, từ những hạng tội tở, kẻ được sai khiến, các quan, tể tướng, phụ tá, nên dùng bốn Nhiếp pháp được Phật thuyết giảng để thu phục họ. Bốn pháp ấy là những gì?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

1. Bồ thí.
2. Nên nói những lời thân ái (Ái ngữ).
3. Làm những điều lợi ích (Lợi hành).
4. Cùng làm những công việc (Đồng sự).

Như vậy khéo thu phục mọi chúng sinh khắp chốn trong nước, từ kẻ tôi tớ, kẻ được sai khiến, đến những quan tể tướng, phụ tá. Thân phục nơi hai nghĩa cùng phụng sự, cùng quy về. Hai nghĩa ấy là gì? Một là ở hiện tại, hai là ở vị lai.

Đại vương nên biết! Ví như có người nam hay người nữ, trong giấc mơ thấy những vườn cây đáng yêu, hang núi đáng yêu, làng nước đáng yêu, cùng các thứ khác. Khi tỉnh dậy, những thứ đã thấy ấy đều không có. Như thế, này đại vương! Vận nước, thân mạng đều là hư giả vô thường, tất cả đều như những thứ thấy trong giấc mơ.

Đại vương nên biết! Cái vui nơi sự giàu sang của vua, cái vui tự tại của vua, cái vui theo ái dục của vua, cùng những thứ dục lạc khác được thọ nhận như: voi, ngựa, xe cộ, quân binh, cung điện, hoàng hậu, cung phi, thái tử, các vương hầu, các quan tể tướng phụ tá, đám hầu cận, cho đến quân sĩ bảo vệ và chúng dân, rồi cha mẹ, anh em, chị em, thê thiếp, trai gái tôi tớ, những người để sai khiến, mọi chúng sinh nơi làng xóm trong nước, các thứ vàng bạc, châu báu, Mạt-ni, chân châu, y phục, lúa thóc, kho tàng, những thứ dục lạc hiện có như thế, nhưng khi mạng chung đều phải bỏ hết, một mình chuyển sang kiếp sau, không một vật nào đem theo được. Đại vương nên biết! Như đã nói trên, những thứ để tạo vui không thể còn mãi, không thể giữ gìn, tin tưởng, đều là pháp biến đổi nhanh chóng không dừng, lưu chuyển đời động rốt cuộc quy về hoại diệt. Niệm niệm trôi qua, tiếp theo là tro tàn, sau cùng đi tới nẻo diệt tận. Là pháp mất, hoại, có những lo sợ, những tai ương, nhiều việc sầu não, đều là pháp héo khô, tàn tạ, rơi rụng, hoại diệt, ly tán.

Đại vương nên biết! Ví như rừng cây trước thấy nở hoa, tiếp theo là biết trái, sau thì trở lại không còn trái. Trước thấy là xanh tươi, sum suê, tiếp theo là úa vàng, sau cùng là tàn rụng. Như thế, này Đại vương! Vận nước, thân mạng, cái vui nơi sự giàu sang của vua, cái vui tự tại của nhà vua, cái vui theo ái dục của vua, cùng những thứ dục lạc khác được thọ nhận như voi, ngựa, xe cộ, quân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

binh... nói rộng cho đến đều là pháp rơi rụng, héo tàn, hoại diệt, ly tán cũng đều như thế.

Đại vương nên biết! Như đồng lửa lớn, trước thấy cháy bùng, lại càng bùng lên dữ dội, chuyển sang cháy bùng khắp, sau cùng là bất dừng. Tuy cháy bùng lên dài lâu, rốt cuộc cũng quy về diệt tận. Như thế, này đại vương! Vận nước, thân mạng, cái vui nơi sự giàu sang của vua, cái vui tự tại của vua, cái vui theo ái dục của vua, cùng những thứ dục lạc khác được thọ nhận như: voi, ngựa, xe cộ, quân binh... nói rộng cho đến đều là pháp sự rơi rụng, héo tàn, hoại diệt, ly tán cũng lại như vậy.

Đại vương nên biết! Như vầng mặt trời, mặt trăng có diệu dụng lớn lao, khó lường, gồm đủ uy lực lớn, phóng ra ánh sáng lớn để tự trang nghiêm, chiếu rọi khắp thế gian, cuối cùng quy về ẩn khuất. Như vậy, này đại vương, vận nước, thân mạng, cái vui về sự giàu sang của vua, cái vui tự tại của vua, cái vui theo ái dục của vua cùng những thứ dục lạc khác được thọ nhận như voi, ngựa, xe, cộ, quân binh... Nói rộng cho đến đều là pháp rơi rụng, úa tàn, hoại diệt, ly tán, cũng lại như vậy.

Đại vương nên biết! Ví như từ đám mây lớn trùm khắp hư không, gió mạnh, sấm chớp nhanh, mưa trút xuống, làm chấn động trời đất, rồi chỉ trong chốc lát là tan mất hết. Như vậy, này đại vương! Vận nước, thân mạng, cái vui nơi sự giàu sang của vua, cái vui tự tại của vua, cái vui yêu theo cái dục của vua, cùng những thứ dục lạc khác được thọ nhận như: voi, ngựa, xe cộ, quân binh... nói rộng cho đến đều là pháp rơi rụng, héo tàn, hoại diệt, ly tán cũng lại như vậy. Cho nên, này đại vương! Phải khéo siêng năng tu tập theo pháp quán vô thường, theo phép quán tận diệt, đối với sự chết chóc của chính mình thường nên kính sợ. Là vua của nước lớn nên dùng chánh pháp, chớ dùng phi pháp, nên làm theo chánh pháp, không làm theo phi pháp.

Đại vương nên biết! Như bốn núi lớn từ bốn phương hướng tới, bền chắc, dày kín, không chút thiếu sót, không có các khoảng trống, vây quanh đủ khắp, gồm lại làm một, trên đến tận hư không, dưới cùng khắp mặt đất, trong đó tất cả cỏ cây, nhánh cành, hoa lá hiện có các hữu tình, kể cả loại sâu bọ máy cưa đều bị tiêu diệt, khó lấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sức mạnh để có thể trốn thoát, không thể dùng thế lực để chống lại, khó lấy chú thuật, của cải, thuốc men để có thể ngăn chặn. Như vậy, này đại vương! Thế gian có bốn thứ rất đáng sợ, mỗi thứ khi đến sẽ làm hao mòn hủy diệt tất cả chúng sinh, khó dùng sức mạnh để có thể trốn tránh, khó dùng thế lực để chống lại, không thể dùng chú thuật, của cải thuốc men để ngăn chặn. Thế nào là bốn thứ rất đáng sợ hãi?

1. Cái già yếu đến bức bách, làm hao mòn mất hết sự trẻ khỏe của chúng sinh.
2. Bệnh tật đến bức bách, làm hao mòn sự điều hợp của chúng sinh.
3. Cái chết đến bức bách, hủy diệt sự sống của chúng sinh.
4. Sự suy tàn đến bức hại, làm hao mòn, tiêu mất sự hưng thịnh của chúng sinh.

Đại vương nên biết! Ví như sư tử là vua của các loài thú, vào trong đàn hươu bắt một con rồi ăn hoặc chưa ăn, không có gì là khó khăn trở ngại. Lúc ấy, con hươu kia, trước thì chạy nhảy mạnh mẽ, nhưng khi vào miệng sư tử rồi thì không thể làm gì được. Như vậy, này đại vương! Tất cả chúng sinh khi đã vào miệng của vua sư tử vô thường rồi thì bao thế lực đã có cũng không làm gì được.

Đại vương nên biết! Ví như một người có nhiều sức khỏe, mạnh mẽ, khi bị tên độc bắn trúng thì tất cả sức mạnh kia đều bị gãy đổ, tiêu diệt mất. Như thế, này đại vương! Tất cả chúng sinh cứng cõi, mạnh mẽ, khi bị trúng tên độc là cái chết thì sẽ không còn thế lực, không còn cách cứu giúp, không nơi nương náu, không chỗ trốn chạy. Đến lúc sắp lìa bỏ thân mạng, cơ thể rã rời, máu thịt cạn kiệt, tâm can nóng bức, đau đớn khô khát thúc ép, há miệng thở mạnh, tay chân run rẩy, không sao chịu nổi, không còn nguồn sức, nước bọt, nước mắt chảy ra, đại tiểu tiện chảy rớt làm thân thể như bần, sáu căn bế tắc, cổ họng nghẹn lại, giọng nói khản đặc, hơi thở khò khè, gấp gáp, thầy giỏi bó tay, thuốc hay cũng chịu, trong việc ăn uống những món ngon vật lạ không ăn gì được, nằm bẹp nơi giường gối, sắp sang tới cõi khác, chìm đắm không cùng. Sinh già bệnh chết, dòng thác vô thường trôi nhanh, đến khi lâm chung mạng thừa không còn là báo, nghiệp có sức mạnh nên có đời sau hiện ra trước mắt thật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đáng lo sợ. Sứ giả của vua Diêm-ma to rộng đen tối, nuốt vào trong đêm, thoi thóp sau cùng sắp mất, chỉ một thân đơn độc không có thân thứ hai, cũng không bạn bè nào khác, vội bỏ đời này, quy nơi đời sau, là di sự chuyển lớn, hưởng tối rừng rậm lớn, vào cõi hắc ám lớn, dạo trong chốn đồng trống mênh mông, trôi dạt trong biển lớn mịt mờ, gió nghiệp thổi lộng đến nơi hoang vắng tối tăm, không dấu vết gì để ghi nhớ. Ngay lúc ấy, không có cách nào để chở che, cứu giúp, không chỗ để nương dựa, không lối nào khác để trốn tránh, chỉ trừ có chánh pháp.

Này đại vương! Lúc như thế chỉ có chánh pháp mới có thể cứu vớt, mới có thể làm nhà cửa, cung điện, làm chỗ trở về nương náu. Đó là chỗ để chạy về, là chỗ để tránh thoát, có thể cứu vớt chúng sinh ra khỏi mọi khổ não sinh tử.

Đại vương nên biết! Ví như có người bị cái khổ vì lạnh lẽo bức bách, chỉ có hơi ấm của lửa, ánh sáng của mặt trời, y phục để mặc... mới có thể ngăn chặn đạt được yên ổn. Cái khổ của sự nóng bức chỉ có rừng cây, suối nước... hoặc đi trên đường xa thì chỉ có bóng râm mát mẻ. Nếu bị khô khát bức bách thì chỉ có nước trong mát. Nếu bị đói bức bách thì chỉ có nhiều thức ăn ngon. Nếu do bệnh tật bức bách thì chỉ có thuốc của lương y cùng người chăm sóc. Nếu bị sợ sệt thúc ép thì chỉ có những người bạn hiền mạnh mẽ. Như thế, này đại vương! Tất cả chúng sinh bị trúng tên độc là cái chết không còn sức lực, không người cứu giúp, không chỗ nương tựa, không lối trốn thoát. Đến khi sắp lìa bỏ thân mạng, chi thể rã rời, máu thịt khô cạn, tâm can bức não, nóng khát thúc ép, há miệng thở mạnh, tay chân bấn loạn, không sao chịu được, nói rộng, cho đến chính ở lúc ấy, chỉ có chánh pháp mới có thể cứu giúp, có thể là nhà cửa cung điện, có thể làm nơi trở về nương náu, là nơi hưởng về, là chốn để tránh thoát, có thể cứu vớt chúng sinh ra khỏi mọi khổ não sinh tử. Vì sao? Đại vương nên biết! Như thân này, dù tăng sự giữ gìn, bảo vệ, dù từ lâu được tắm rửa, trang sức, tuy dùng nhiều các thức ăn uống ngon bổ, no đủ, thỏa thích, kịp đến khi lâm chung chắc chắn không sao thoát được, bị đói khát bức bách mà lìa bỏ tánh mạng.

Đại vương nên biết! Như thân này dù thường tắm rửa, xoa các thứ hương, như hương bột, hương xông, đeo tràng hoa... mặc tình

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trang sức, do tự thể này vốn từ các thứ cấu uest tạo thành, đến khi lìa bỏ thân mạng, tất trở về với nơi bất tịnh xú uest.

Đại vương nên biết! Như thân này tuy dùng các thứ y phục đẹp để để mặc che, trùm vấn, do tự thân này vốn từ các vật bất tịnh hợp thành, nên khi mạng chung, chắc chắn là vô số những thứ cấu bản chảy ra. Đại vương nên biết! Như thân này tuy được ở trong cung thất có hoàng hậu, phi tần, thể nữ, cung nhân xinh đẹp, thân quyến vây quanh, tấu các thứ nhạc, hát các bài ca để tự làm vui, hoan hỷ thích thú, đến khi lâm chung tự thấy những tướng xấu, chắc chắn sẽ sợ hãi, lo buồn, đau khổ. Đại vương nên biết! Như thân này tuy được ở nơi cung thất có trang trí sắc màu, lầu đài, điện gác được sơn vẽ, điểm tô cửa chính, cửa sổ, đóng mở kỹ lưỡng, các thứ hương hoa dùng để trang trí, các thứ đèn nến, ánh sáng luôn tỏa chiếu, bày biện các loại châu ngọc quý lạ, màn trướng che chắn, đốt các thứ hương tốt, rải các loài hoa đẹp, hoa hương, bình quý, trưng bày khắp nơi, nào vàng bạc, lưu ly, các loại giường tòa quý giá, trải thảm lông, gấm thêu, chiếu vẽ, đệm hoa, che phủ lên trên thì dùng màn trướng đẹp tốt, chăn gấm, chôn nghỉ ngơi yên ổn, giấc ngủ êm đềm. Đến khi mạng chung thì không còn biết gì cả. Hoặc đưa thi hài tới chỗ chôn cất, những loài cầm thú xấu ác như điều quạ, cầy, sói, dã can, cùng giành nhau ăn xác, xương thịt, máu mủ, râu tóc, phần nhơ vung vãi trên đất hôi thối cả vùng thật đáng ghê tởm.

Đại vương nên biết! Như thân này trước thường cỡi voi quý, ngựa quý, xe kiệu được trang sức bằng các thứ báu, lại đánh trống, thổi ốc, tấu âm nhạc vang dội, các loại tàn, lọng theo sau che hầu, quạt lễ, ánh sáng lấp lánh, vô lượng những kẻ mạnh mẽ, gan dạ nơi quân đi voi, quân cỡi ngựa, quân dùng xe, quân đi bộ, kẻ tùy tùng đưa đường trước sau, bảo vệ hai bên, trăm ngàn chúng quan, hết dạ trung thành cung kính phục vụ, dân chúng nơi thành thị, thôn ấp đều chấp tay kính ngạc, thán phục. Tuy nhận hưởng quả báo tốt đẹp thù thắng, vẻ vang tự tại, nhưng chẳng bao lâu, khi nhắm mắt xuôi tay, không còn cử động, thân nằm ngang giữa lấc lư trên xe tang, mọi người khiên kéo ra cửa thành lớn, cha mẹ, vợ con, anh em, chị em, những kẻ sai phái, tôi tớ, nào quan chức, phụ tá, những quyến thuộc theo tiễn hai bên, buồn lo đau khổ chất chứa trong lòng, đầu tóc rối

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

bời, nghẹn ngào đau xót, đi đứng nghiêng ngã, cùng lên tiếng kêu gào: Khổ thay, những người cùng nước trong các thành ấp trông thấy cũng khóc lóc thương xót theo tiến đến nơi chôn cất. Hoặc nếu thi thể bị lộ ra ngoài, tức cho các loài cầm thú như điều, quạ, chó sói, các loài chim dữ, thú dữ chồn, sói, cáo cấu xé ăn xác, thịt xương rơi vãi. Hoặc như nhóm củi dùng lửa thiêu xác, gân xương cháy tàn, máu thịt tiêu mất, mùi khói bốc lên tỏa ra bốn phía. Lửa tắt, xương tiêu, thành tro bụi tung bay cùng khắp. Hoặc có đào đất chôn cất trong mộ phần hay lăng tẩm, trải qua thời gian rồi thịt tiêu, xương mục. Đại vương nên biết! Thân này như thế là biến hoại, vô thường, tất cả chúng sinh và những việc làm thấy đều như vậy, không thường còn, không thể giữ gìn, tin tưởng, đều là pháp biến đổi, nhanh chóng không dừng, trôi chảy, chuyển dời, rốt lại đều hủy diệt. Niệm niệm đổi thay, tiêu mòn sau đó là tro tàn, rốt cùng là đến cửa diệt vong, là pháp mất mát, hủy hoại, có những lo sợ, có những tai nạn và nhiều thứ buồn rầu, đau khổ. Đều là pháp rơi rụng, úa tàn, hoại diệt, lia tan.

Cho nên, này đại vương! Hãy khéo siêng năng tu theo pháp quán vô thường, pháp quán tận diệt, đừng để những tham dục làm cấu nhiễm, đừng để sự giận dữ kích động, đừng để sự ngu si che lấp. Đừng để đắm nhiễm lại thú vui nơi sự giàu sang của ngôi vua. Đừng để đắm nhiễm lại thú vui theo ái dục của ngôi vua. Đừng để đắm nhiễm lại những thứ dục lạc khác được thọ nhận như voi, ngựa... Phải nên diệt trừ sự kiêu căng, phóng túng về của cải, thọ mạng. Phải nên sợ sệt quý vô thường, không hẹn với người hẹn, bất chợt mà đến. Là người chủ nước lớn, nên dùng chánh pháp, không dùng phi pháp, nên làm theo chánh pháp, không làm theo phi pháp. Nên thương xót chúng sinh đều như con một. Phải nên thành tâm hộ trì pháp Phật, nối dòng Tam bảo, chớ nên quan tâm đến những cái khác. Vì sao? Vì trong biển sinh tử lưu chuyển từ vô thủy, chỉ có chánh pháp của Phật mới là bến bãi, cầu dò lớn, ngàn vạn ức kiếp thật khó gặp được.

Đại vương nên biết! Ta rất cuộc không nói về chỗ đạt những thứ dục lạc của thế gian, chứa chất thọ dụng gọi là giàu sang. Ta chỉ nói về chỗ đạt được chánh pháp của chư Phật, trí tuệ của bậc Thánh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

là của báu được tích lũy để thọ dụng, mới là sự giàu sang chân thật viên mãn. Do đó, này đại vương! Phải nên chán lìa những thứ dục lạc hiện có ở thế gian, phải nên nguyện cầu chánh pháp của chư Phật, trí tuệ của bậc Thánh, đó là của báu.

Khi Đức Thế Tôn giảng nói xong kinh này, chủ nước Kiền-tát-la là đại vương Thắng Quân và tất cả hàng trời, người... ở thế gian nghe điều Phật dạy, đều rất vui mừng, tin tưởng, thọ nhận và vâng làm.

